

Матеріали та методи. Виявлення флавоноїдів здійснювали за допомогою реакцій ідентифікації: ціанідинової проби, з розчинами натрію гідроксиду, феруму (III) хлориду, алюмінію хлориду, плюмбуму ацетату. Визначення вмісту флавоноїдів проводили за методикою ДФУ 2.0, доповнення 1, монографія «Софори квітки» спектрофотометричним методом у перерахунку на рутин. Оптичну густина вимірювали за довжини хвилі 425 нм. Питомий показник поглинання рутину дорівнював 370.

Результати дослідження. Проведені реакції ідентифікації мали позитивний результат, що свідчило про наявність флавоноїдів у досліджуваній сировині. Ціанідинова реакція за Бріантом дозволила визначити природу флавоноїдів: водний шар мав більш інтенсивне рожеве забарвлення, ніж органічний, що свідчило про глікозидну природу флавоноїдів. Вміст флавоноїдів, визначений спектрофотометричним методом, склав $1,37 \pm 0,08\%$.

Висновки. Таким чином, у траві бальзаміну садового встановлено наявність та визначено вміст флавоноїдів. Результати експериментальних даних можуть бути використані при розробці методів контролю якості на досліджувану сировину – бальзаміну садового трава.

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ПРЕПАРАТІВ РОЗТОРОПШІ ПЛЯМИСТОЇ

Соляник К. В.

Науковий керівник: Очкур О. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

kristinasolyanik08@gmail.com

Вступ. Останніми роками можна спостерігати, що препарати на основі лікарської рослинної сировини (ЛРС) набувають все більшої популярності. Це можна пов'язати з тим, що більшість фітопрепаратів не містять агресивних ксенобіотиків, на відміну від синтетичних ліків. Особливо широко застосовуються гепатотропні рослинні засоби, зокрема фітопрепарати на основі розторопші плямистої.

Мета дослідження. За даними актуальної наукової літератури дослідити склад біологічно активних речовин (БАР), фізіологічні властивості, стан та перспективи застосування препаратів на основі розторопші плодів (*Silybi fructus*).

Матеріали та методи. У ході дослідження ми використовували методи теоретичного аналізу та узагальнення наукових першоджерел.

Результати дослідження. Розторопша плямиста (*Silybum marianum*) – широко поширена, дворічна (в культурі однорічна) трав'яниста колюча рослина родини Айстрових, заввишки до 1,5 м. Плід – обернено-яйцевидна сім'янка, 6-8 мм завдовжки, 2-3 мм завширшки, дещо сплюснена, блискуча або матова, від чорного до світло-брунатного кольору, іноді з бурим відтінком, часто з плямами. Містить флавоноїди, флаволігнани, жирну олію, смоли, аміни; чинить гепатопротекторну та жовчогінну дію. На основі БАР плодів розторопші отримують гепатопротекторні фітопрепарати – «Гепабене», «Легалон», «Карсил», «Силібор» тощо.

Основною групою БАР розторопші плодів є сума флавогінанів, відома під загальною назвою «силімарин» (вміст у ЛРС 1,5-3 %). Було доведено, що силімарин знижує рівень холестерину та ліпопротеїнів низької щільності у плазмі тварин з гіперліпідемією, а також

знижує рівень фосфоліпідів, особливо тих, що транспортуються ліпопротеїнами низької щільності. Крім того, силімарин здатен активізувати процес пригнічення ферментів, які руйнують печінку, та захищає клітини печінки від впливу вільних радикалів. Хоча силімарин суттєво не впливає на перебіг хронічних захворювань печінки, при його прийомі відзначається зниження рівня печінкових ферментів, а також протизапальна дія та модуляцію Т-лімфоцитів. Існують переконливі доклінічні докази гепатопротекторної та антиканцерогенної дії силімарину, включаючи пригнічення росту ракових клітин у клітинах передміхурової залози, шкіри, молочної залози та шийки матки людини.

Препарати розторопші вважаються безпечними та добре переносяться, єдиними побічними явищами, про які повідомляють при прийомі в межах рекомендованого діапазону доз, є розлади шлунково-кишкового тракту, легкий проносний ефект і рідкісні алергічні реакції. Щоб оцінити потенціал силімарину при гепатотоксичних станах, хронічних захворюваннях печінки та раку людини, необхідні додаткові клінічні випробування суворої методології з використанням стандартизованих і чітко визначених продуктів і дозувань.

Висновки. Отже, можна стверджувати, що фітопрепарати на основі розторопші плодів підтримують функції печінки, надають захист від токсичного впливу ксенобіотиків, чинять гіпохолістеринемічну дію та є практично нетоксичними, саме тому на фармацевтичному ринку можна побачити все більшу кількість лікарських засобів на основі БАР цієї ЛРС. Однак для більш точної оцінки ефективності цих фітопрепаратів необхідні додаткові клінічні дослідження.

АНТИГІСТАМІННІ ВЛАСТИВОСТІ ЧЕРЕДИ ТРИРОЗДІЛЬНОЇ

Урсул О. М.

Науковий керівник: Демешко О. В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

ursulanutas66@gmail.com

Вступ. Глобальною медико-соціальною проблемою є алергія. Поширеність її у всьому світі зростає з кожним роком. Якщо збережеться така тенденція, то досить швидко за даними ВООЗ, майже всі жителі Європейського континенту страждатимуть алергією в тій або іншій формі. Тому, наразі, створення сучасних нових антигістамінних засобів як ніколи актуальне, адже багато з них викликають звикання. А тим паче, зараз дуже актуально винайти натуральні та недорогі антигістамінні засоби.

Мета дослідження. Метою роботи є дослідження антигістамінних властивостей Череди трироздільної (*Bidens tripartita*).

Матеріали та методи. В роботі були використані наступні методи: пошуковий, метод обробки даних, аналітичний.

Результати дослідження. Череда трироздільна (*Bidens tripartite* L.) — однорічна трав'яниста рослина родини айстрові. Вона має по три зазубрених вирости на насінинах, від того й отримала таку назву. Рослина квітне з липня по вересень, а у вересні дозрівають її плоди. Поширена повсюдно в Україні, Середній Азії, в сибірських і далекосхідних регіонах.